Bài Năm

Đá sống và chiên

Đọc Kinh văn: 1 Phi. 2:4-5; Xa. 3:9; 4:10; Gi. 10:11-16; Êxc. 34:11-31

I. Tín đồ được biểu trưng bởi đá sống, là những người được biến đổi bởi bản chất đá của Christ để trở nên nhà thuộc linh của Đức Chúa Trời—1 Phi. 2:4-5:

A. Là tín đồ trong Christ, chúng ta là đá sống giống như Christ, qua sự tái sinh và biến đổi; chúng ta được tạo nên từ đất sét (La. 9:21); nhưng khi được tái sinh, chúng ta nhận hạt giống sự sống thần thượng (1 Phi. 1:23-24), và hạt giống ấy lớn lên bên trong chúng ta để biến đổi chúng ta thành đá sống:

1. Khi Phi-e-rơ hoán cải, Chúa đặt cho ông một tên mới là Phi-e-rơ, tức là đá (Gi. 1:42), và khi Phi-e-rơ nhận được khải thị về Christ, Chúa khải thị thêm rằng Ngài là vầng đá—đá (Mat. 16:16-18).
2. Bởi hai sự kiện này, Phi-e-rơ được ấn tượng rằng cả Christ lẫn tín đồ Ngài đều là đá cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời—1 Phi. 2:4-5.

B. Christ là đá sống, đá nền, đá góc, và đá đỉnh cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời; sau khi được sinh bởi Đức Chúa Trời, tín đồ trong Christ được biến đổi thành những viên đá sống quý báu để xây dựng Hội thánh là nhà thuộc linh của Đức Chúa Trời—c. 4; 1 Cô. 3:11; Ês. 28:16; Công. 4:11; Xa. 4:7; Gi. 1:12-13, 42; 1 Phi. 2:5-7; 1 Cô. 3:12; Mat. 16:18.

C. Christ là đá có bảy mắt, tượng trưng cho bảy Linh của Đức Chúa Trời, tức Linh tăng cường gấp bảy (Xa. 3:9; 4:10); Linh tăng cường gấp bảy cũng được tượng trưng bởi bảy mắt của Chiên con (Khải. 5:6) và bảy ngọn đèn lửa cháy trước ngai của Đức Chúa Trời (4:5):

1. Các ngọn đèn là để soi sáng, dò xét, phơi bày, phán xét và thiêu đốt, còn các mắt là để truyền dẫn; bảy mắt truyền dẫn mọi điều Chiên con–đá là vào bản thể chúng ta để làm chúng ta trở nên giá đèn vàng của Ngài—Xa. 4:2-6, 11-14.
2. Cách để chúng ta trở nên đá sống là đến với Ngài và để được Ngài nhìn thấy; khi Chúa soi sáng và phán xét chúng ta, Ngài nhìn vào chúng ta và truyền chính Ngài vào chúng ta để chúng ta được biến đổi nên hình ảnh Ngài; tất cả chúng ta cần ở dưới sự soi sáng của bảy ngọn đèn, sự nhìn thấy của bảy mắt, và sự truyền sự sống của Linh tăng cường gấp bảy.
3. Khi Christ là đá sống của ân điển Đức Chúa Trời được cấu tạo vào bản thể chúng ta qua việc chúng ta kinh nghiệm Ngài cách chủ quan thì Ngài trở thành gối để chúng ta nghỉ ngơi hầu làm cho chúng ta trở nên cột trụ trong công trình xây dựng của Đức Chúa Trời—Sáng. 28:11-12, 17-19a; Xa. 4:7; Mat. 11:28-30; Gi. 1:16-17, 51.

D. Cuối cùng, Đấng Christ tập thể, tức Christ với cô dâu đắc thắng của Ngài, sẽ đến như hòn đá để nghiền nát toàn bộ chính quyền loài người hầu đem vương quốc của Đức Chúa Trời đến—Đa. 2:34-35; G-ên 3:11; Khải. 19:11-21; đc. Sáng. 1:26:

1. Ra từ miệng Christ có thanh gươm bén để Ngài đánh các dân tộc—Khải. 19:15a; đc. 1:16; 2:12, 16.
2. Để được cấu tạo Christ và hòa quyện với Christ hầu trở nên hòn đá đập vỡ tập thể, tức người đắc thắng–chiến binh tập thể của Ngài, chúng ta cần lời giết chết để xử lí kẻ thù; chúng ta nên đọc–cầu nguyện Lời để kinh nghiệm gươm là công cụ giết chết—Êph. 6:17-18.

II. Tín đồ được biểu trưng bởi chiên, là những người ở dưới sự chăn dắt hữu cơ của Christ—Gi. 10:11-16; Thi. 23:1; Mat. 9:36; Hê. 13:20:

A. Chính Chúa đến như Người chăn để dò tìm chiên của Ngài và tìm ra chúng—Êxc. 34:11-31; Lu. 15:3-7; Khải. 7:17; Gi. 21:15-17; 1 Phi. 2:25; 5:3-4.

B. Chúa đem chiên của Ngài đến miền đất riêng của họ và đến những núi cao; miền đất tượng trưng cho Christ là miền đất tốt tươi Ca-na-an, còn những núi cao tượng trưng cho Christ phục sinh và thăng thiên—Êxc. 34:13-14; Côl. 1:12.

C. Chúa đem chiên của Ngài trở lại các dòng nước, tượng trưng cho Linh ban-sự-sống, và Ngài nuôi bầy của Ngài bên các dòng nước, tượng trưng cho việc Ngài nuôi tín đồ bằng sự phong phú của Ngài—Êxc. 34:13; Khải. 22:1-2a; 1 Cô. 12:13; Thi. 36:8.

D. Chúa đem chiên của Ngài trở lại đồng cỏ tốt tươi và trù phú, tượng trưng cho Christ là nguồn cung ứng sự sống của chúng ta, và khiến họ nằm xuống, hàm ý rằng Ngài ban cho họ sự nghỉ ngơi bên trong—Êxc. 34:14-15; Thi. 23:2; Gi. 10:9; Mat. 11:28-30.

E. Chúa băng bó chiên bị thương và làm mạnh mẽ chiên đau yếu; qua việc ấm ấp và nuôi dưỡng, Ngài khiến mọi chiên yếu đuối trở nên ngựa oai phong trong trận chiến—Êxc. 34:16a; Xa. 10:3; 11:7.

F. Chúa thi hành các sự phán xét công chính để dọn sạch mọi điều bất công giữa vòng dân được khôi phục của Đức Chúa Trời; Đấng nuôi dưỡng và cung ứng cho chúng ta khiến chúng ta có cảm nhận chính xác về mối quan hệ của mình với người khác; khi có cảm nhận như vậy, chúng ta phán xét chính mình, và kết quả là chúng ta có sự hiệp một đích thực với các thánh đồ như một bầy—Êxc. 34:17-22; Côl. 3:15.

G. Là Đa-vít thật, Christ được lập làm Người chăn để nuôi chúng ta, khiến chúng ta được no đầy và thỏa mãn; Ngài chăm sóc chúng ta, bao gồm cả chăm lo cho mọi nan đề, trách nhiệm và mọi phương diện trong đời sống của chúng ta; kết quả của việc Chúa chăm sóc chúng ta như Người chăn là chúng ta vâng phục Ngài là Vua của mình và đến dưới vương quyền của Ngài—Êxc. 34:23; Thi. 23; Khải. 7:17; 22:1-2a.

H. Khi kinh nghiệm sự chăn dắt của Chúa và cứ ở dưới vương quyền của Ngài, chúng ta vui hưởng giao ước hòa bình của Ngài, là giao ước vững chắc và không thay đổi, và không còn bị phiền muộn và quấy rầy thuộc linh nữa—Êxc. 37:24-28:

1. Dưới sự chăn dắt của Ngài, mọi thú dữ, tức những kẻ ác, đều bị ngăn lại, không thể đến gần dân được khôi phục của Chúa—Êxc. 34:25a; đc Công. 20:28-29; Phil. 3:2-3.
2. Chúa bẻ gãy ách của chúng ta, giải cứu chúng ta khỏi cảnh nô lệ, và hứa rằng chúng ta sẽ không còn là mồi cho kẻ thù nữa, nhưng sẽ cư ngụ trong sự bình an và an toàn—Êxc. 34:25b, 27b-28.

I. Qua việc kinh nghiệm sự chăn dắt của Chúa, dân được khôi phục của Đức Chúa Trời có hiện diện của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời ở giữa họ, và họ ở trước mặt Đức Chúa Trời; điều này mô tả mối tương giao hoàn hảo với Đức Chúa Trời—tức mối tương giao trong sự hiệp một—trong sự hòa quyện giữa Đức Chúa Trời và con người mà trong đó chúng ta là một với Đức Chúa Trời và Ngài là một với chúng ta—cc. 30-31.

J. Qua sự chăn dắt của Ngài, Chúa đem chúng ta vào sự vui hưởng phước hạnh của Ngài và khiến chúng ta trở nên nguồn phước dưới những cơn mưa phước hạnh—Êxc. 34:26-27a, 29; Sáng. 12:2-3; La. 15:29; 2 Cô. 1:12, 15; Xa. 10:1.

1. Phước hạnh trong Dân Số Kí 6:23-27, cũng như trong 2 Cô-rin-tô 13:14, là phước hạnh đời đời của Đức Chúa Trời Tam Nhất, tức là Đức Chúa Trời Tam Nhất ban phát chính Ngài trong tính Tam Nhất Thần thượng của Ngài vào chúng ta để chúng ta vui hưởng.
2. Để nhận phước hạnh của Chúa, chúng ta phải thực hành sự hiệp một, và thực hành sự hiệp một chính là đồng lòng hiệp ý—Thi. 133; Êph. 4:3-4a; Công. 1:14; 2:46; La. 15:5-6.

© 2026 Living Stream Ministry